

ע"פ 46390/03/18 - אלוג מדעאן גומעה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 46390-03-18 מדעאן גומעה נ' מדינת ישראל
בפני כב' ס. הנשיאה השופט י' צלקובניק
המערער אלוג מדעאן גומעה ע"י ב"כ עו"ד שפיק אבו האני
נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק
פסק דין

בפני ערעור כנגד גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בבאר שבע מיום 17.1.2018 (כב' ס. הנשיאה השופט א' אופיר), בו הוטלו על המערער 89 ימי פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילה מותנית, וקנס בסך של 800 ₪, לאחר שהמערער הורשע על פי הודאתו, בנהיגת רכב שרישיונו פקע משנת 2011 ועד מועד מתן הדוח המשטרתי, ביום 31.10.2016.

יצוין, כי הערעור הוגש לאחר חלוף המועד הקצוב להגשת ערעור, ואולם נוכח נסיבות אישיות שהוצגו בפני על ידי ב"כ המערער, החלטתי להאריך את המועד להגשת הערעור, ולדון בו במעמד הצדדים.

הטענה המרכזית שבפני המערער, ככל שניתן היה להבינה, הינה, כי המערער, איש מבוגר שאינו יודע קרוא וכתוב, סבר בטעות כי הנהיגה מותרת, ויש להקל לפיכך בעונשי הפסילה והקנס. ב"כ המערער טען בעניין זה, כי המערער נדון ביום 21.12.2016, בבית המשפט השלום לתעבורה באשדוד, לעונש של פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך חודש ימים וקנס בסך של 1000 ₪, בגין שתי עבירות דומות, של נהיגה עם רישיון שאינו תקף, שבוצעו בין השנים 2008-2010, לאחר שבוטלו שני גזרי דין שניתנו בהיעדרו של המערער בחודש אפריל 2011, בהם הוטלו על המערער בגין שתי עבירות אלה, עונשי פסילה ממושכים (להלן: פסק הדין החדש).

חרף ביטול עונשי הפסילה בפסק הדין החדש, נתקל המערער בקשיים בחידוש רישיונו, ורק לאחר הגשת עתירה מנהלית לבית משפט זה, הסכימה המדינה - הסכמה שקיבלה אישור בית המשפט ביום 22.5.2017 - כי המערער יציג את פסק הדין החדש בפני רשות הרישוי, ורישיונו יחודש כפוף לתשלום אגרה.

בית המשפט קמא קבע כי אינו מוצא "**כל רלוונטיות של טיעונים אלה לפרשה זו**", וסבור אני כי הצדק עמו.

מעבר לעובדה כי המערער נדון על פי הודאתו, וגם במסגרת הערעור לא ביקש לחזור בו מההודאה, הרי שיצוין, כי הרשעתו של המערער בגין נהיגת רכב עם רישיון לא תקף מתייחסת לשנים 2011-2016, במנותק מהנהיגה עם רישיון לא תקף בשנים 2008-2010, בגינה נדון בפסק הדין החדש. גם ההליכים לחידוש הרישיון בשנת 2017, בעקבות העתירה שהוגשה, נקשרו לפסק הדין החדש, שבו נדונה הנהיגה עד שנת 2010. אין מקום לקשור אפוא, בין ההרשעה בפסק הדין נשוא הערעור שבפני, שעניינה נהיגה בשנים השונות והמאוחרות לאלה שנדונו בפסק הדין החדש, לבין הליכי העתירה וחידוש הרישיון. גם בהנחה מקלה שהמערער לא ידע על פסילת הרישיון בגזרי הדין שניתנו בהיעדרו, אין אני

רואה כל בסיס לטענת ב"כ המערער בדבר טעות במצב הדברים מצדו של המערער, שנהג לאורך השנים עם רישיון לא תקף, ולא טרח להסדיר עניין זה מול רשות הרישוי, כפי שפעל לראשונה, כאמור, רק בשנת 2017. הטענה כי המערער מתקשה בהבנת קרוא וכתוב, אינה יכולה לסייע למערער, המחזיק ברישיון נהיגה משנת 1977, ועל פני הדברים, ברי, אין מדובר בעבירה שבוצעה בהיסח דעת, נוכח התמשכותה.

העונשים שהוטלו על המערער אינם מחמירים כלל ועיקר נוכח התמשכות העבירה, ולאור עברו המכביד למדי של המערער שצבר לחובתו 91 הרשעות תעבורה קודמות.

בנסיבות אלה, לא מצאתי מקום לקבלת הערעור, והערעור נדחה.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע עד יום 13.5.2018, שעה 11:00.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ח
(03 מאי 2018), בהעדר
הצדדים, ויועבר לצדדים
בדואר.

יורם צלקובניק, שופט
ס. נשיאה